

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Anst-o-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusa în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. sau
16 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 43.

Brașov, Joi 23 Februarie (7 Martie)

1889.

Propunerea lui Gajary și naționalitățile. II.

Brașov, 22 Februarie v.

Amă amintit în articolul pre-
mergător vorbirea de Joi a mi-
nistriului-președinte Tisza. Ea con-
ține un pasagiu caracteristic,
care face lumină asupra tendințelor
ce se urmăresc cu propu-
nerea lui Gajary.

Tisza a vorbit de drepturile
coronei stabilite în art. de lege
XII din 1867 dîcîndu, că aceste
drepturi, între cari e și dreptul
de a stabili limba în armată, nu
se pot schimba sîm mîrgini. Acesta
însă s'ar întempla decă s'ar stabili
în lege limba armatei, după cum
cere opozițiunea maghiară.

„S'a adusă” — continuă Tisza —
„ca argumentu, că în anul 1868 erau
alte raporturi, din punctul acesta de
vedere însă suspinu că erau totu acele
raporturi ce sunt și astăzi. S'a dîs
că p'atunci (adecă la 1868) esistau în
țără anumite velleități ale naționalităților
în urma cărora a fostu o politică corectă,
de a nu atinge cestiunea limbei în legea
militară. Adevăratu, că mulțămîta tim-
pului ce a trecut delă 1868 raporturile
s'au schimbatu în privința aceșta, dîr
credu, că trebuie să recunoșceți că vis-
colele luptelor naționalităților au pier-
dut multu din vehemența lor și s'au
aședat în cei din urmă patru-spre-dece
ani, de când conduce afacerile țării a-
cestu guvern, despre care se dîce acum
că n'a făcutu nimic în interesul țării.
Tocmai de aceea, pe câtu de corect și de
necesaru a fostu, de a introduce sub acestu
guvern limba maghiară ca studiu obliga-
toriu în scolele populare, și de a asigura
învățarea limbei maghiare prin dispozițiuni
legale (Așa e! în drepta), pe atît de ne-
corectă ar fi acuma, decă prin stabilirea
limbei armatei în lege amă aprinde din
nou schinteia, ce încă nu s'a stinsu de totu.
(adevăratu! așa e! în drepta. Mișcare
în stînga.)

Înainte de toate rezultă din a-
ceste cuvinte ale ministriului-pre-

ședinte Tisza, că dînsul se gîn-
desce încă la naționalități, bine
sîmțînd și sciîndu, că tăcerea ce
domnesce adî în tabăra lor nu
vine nicîdecum de acolo, că na-
ționalitățile nemaghiare aru fi mul-
țumite cu starea lucrurilor, ci
numai de acolo, că ele prin unel-
tirile regimului tisaist, care a
făcutu ilosorii pentru Nemaghiari
dreptul electoralu, au fostu scose
de faptu din cadrulu constituțiunei,
așa că nu mai suntu adî nicăiri
representate.

Alu doilea rezultă din vorbele
lui Tisza, că acesta se teme ca
nu cumva schinteia încă nestînsă
se prindă din nou flacăra prin
aceea, că s'ar atinge în legea mi-
litară cestiunea limbei.

Mărturisirea d-lui Tisza mai
dovedesce încă, că dînsul este
convîns despre aceea, că la rîndu
loru și naționalitățile nemaghiare
au îndreptățirea de a pre-
tinde concesiuni în privința limbei
loru materne în măsura în care le
pretîndu Ungurii pentru limba ma-
ghiară.

Ba mai multu. Punîndu în le-
gătură cu cestiunea limbei în ar-
mată și măsurile privitoare la in-
troducerea forțată a limbei ma-
ghiare în scolele populare precum
și dispozițiunile „legale” pentru
învățarea limbei maghiare, minist-
riului-președinte Tisza mai recu-
noșce indirectu, că acele măsuri
pe cari le numesce „corecte” și
„necesare” au fostu luate în pre-
judiciul și în detrimentul drep-
tului de limbă alu naționalităților,
cu scopu de a pregăti terîmulu
și pentru introducerea succesivă
a limbei maghiare în armată.

De aceea susține Tisza că
n'ar fi corectă a aprinde din nou
cărta pentru limbă; de aceea pre-
feră elu de a se introduce pe fu-
rișu prin propunerea lui Gajary
și în armată praxa nenorocită, ce
a urmăritu guvernul sîm timpu
de 14 ani.

Să nu se atingă în lege ces-
tiunea limbei, dîce d-lu Tisza, dîr
cu atît mai multu să se submi-
neze pe dedesuptu dreptul de
limbă alu naționalităților nema-
ghiare și în armata comună, sin-
gura instituțiune, unde până a-
cuma nu au străbătutu certele fa-
tăle de rassă.

Nu este ore vorba aici de a-
ceeași metodă, ce s'a practicat și
față cu legea de naționalitate din
1868, care a rămasu în vigore pe
hârtia, ăr în realitate a fostu și
este cu desăvîșire ignorată, căl-
cată în picioare și subminată de
guvern și de organele sale?

În fața uneltirilor pentru pri-
vilegierea limbei maghiare și în
armată, e lucru firescu prin ur-
mare că poporele nemaghiare, și
în specialu Românii, nu pot re-
mâne nepăsători, mai alesu după
ce îndreptățirea lor de a pretinde
aceleași concesiuni pentru limba
loru maternă, ce le pretinde pro-
punerea lui Gajary pentru Unguri,
este mai pre susu de ori-ce îndo-
ială, ba suntu în dreptu naționa-
litățile nemaghiare a pretinde a-
nalogu întrebuițarea limbei lor
materne și la esamenele de ofi-
ceru în armata honvedilor. A
le nega acestu dreptu naționali-
tăților ar însemna a le nega po-
sibilitatea, ca tinerii din sinulu
loru să îmbrățișeze cariera de ofi-
ceru, ceea ce nu pôte fi nicî în
interesul armatei, nicî în acela
alu tronului, cu atît mai puțin
în interesul statului.

Nicîodată nu s'a impus mai
multu ca acuma necesitatea de a
se respecta în armată principiul:
dreptu egal pentru toți! Prin re-
alisarea propuneri lui Gajary însă
s'ar introduce și în șirurile arma-
tei virusul descompunătoru alu
inegalității, dîndu-se o lovitură
de mörte dreptului de limbă alu
naționalităților nemaghiare.

DIN AFARĂ.

Unu complotu contra regelui Milan.

O depeșă din Viena adresată diaru-
lui „Times” dă următoarele amănunte a-
supra unui complotu contra regelui Mi-
lanu, — complotu care se urdea de re-
fugiații sîrbi și muntenegreni din Ro-
mânia. Hârtiile prinse la Bucuresci de
poliția română ar fi acuma la Belgrad
și ministeriulu de interne ar fi adresat
o copie reprezentanților marilor pu-
terî. Din scrisori rezultă, că Tasanno-
vicu, șeful radicalilor, e compromis în
acestu complotu. Elu n'a fostu arestat
până acuma din causă că e forțe bol-
navu. Planulu conspirațiunei era urmă-
torulu: Unu orecare Seci, fostu oficeru
sîrbu, trebuia să trecă granița apröpe
de Cladova, cu o bandă de muntenegreni,
cari trăiescu refugiați în Bulgaria
și România, să traverseze valea Timok
unde radicalii suntu mai tari și să-și
mărească rîndurile cu nemulțămîti ce vor
întalni în drumu. Scopulu definitiv al
acestui complotu era detronarea regelui
Milanu și aducerea dinastiei Carageor-
ghevici, detronată de Scupeină în anul
1848. Fondurile pentru acestu complotu
ar fi din isvoru panslavist.

Afacerea ligei patriotice.

Foile guvernului francesu aprobă
procederea guvernului și spunu, că cei
mai mulți deputați ar fi dîs: În fine
s'a îndeplinitu unu act de autoritate.
Organele contrare guvernului dîcu,
guvernulu a făcutu o prostia. În ceru-
rile boulangiste se susține, că desființ-
area ligei va folosi repede causei lui Bou-
langer. Decă conducătorii ligei ar fi
fostu arestați, ar fi isbucnită sîra o re-
voluțiune. Dealtmintrelea acêșta va is-
bucni fără veste, decă se voru comite
acte de violență. Deroulde a istorisit
că a refusat a răspunde la interogato-
riu. Nu s'a confiscat mai nimic, ci
numai câteva registre și liste de con-
simțire. Elu așteptă de multu per-
chișiția domiciliară, de aceea a pus
la locu siguru hârtiile. Numai câteva do-
cumente s'au confiscat, care erau ne-
cesare pentru lucrările nemijlocite. Tîr-
diu vră să oprăscă guvernulu adun-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Chiuiruri și doine.

Cucule cu penă sură
Ce totu cântî la noi pe șură,
Au țî-e fîme, au țî-e sete
Au țî-e doru de codrul verde?
Nu mi-e fîme, nu mi-e sete,
Nu mi-e doru de codrul verde,
Dîr mi-e doru de satulu meu
C'am lăsatu trei mîndre 'n elu:
Una'n dealu și alta 'n vale,
Una 'n ulița cea mare,
Una 'n capulu satului.
Cea din dealu ca unu paharu
Cea din vale ca o flöre,
Cea din capulu satului
Pune'mi mörte capulu.

U-iu-iu găină grasă,
Eri erai pe după casă,
Astăzi ești friptă pe mesă.
U-iu-iu găină sură
Eri erai pe după șură
Astăzi ești la mine 'n gură.

Pus'am gîndu Dumneșescu
Ca să mă călugărescu,
M'oiu călugări pe draculu
Că fetele îmi punu capulu.

Astă sîră-i sîptîmîna
Eram cu mîndra de mîna
Și-i totu dîceam sîra bună,
Sîra bună mondru dulce
Sîra bună și m'oiu duce,
Nu te duce bade duce
Că te țîu cu turtă dulce.
De m'ai țînea cu zăcharu
Că mi-am pus hainele 'n caru,
Și mi-am pusu picioru 'n scară
Să mă duc la Sibiu ără.

Mîndra mea cu ochii micî
Mă face să vinu pe-aici,
Mîndra mea cu ochii verđî
Ești afară de mî vedî,
Ești afară pân' la portă
De vedî dorulu cum mă portă.

Etă Domnu intră 'n satu
Și-ar trebui ospetat
C'unu dărabu de lemnu uscatu.

Insura-m'ășu insura
Urită nu mi-ășu lua,
Nici frumösă nu'mi prea place
Că prea mulți pretîni îmi face.

Fost'am ficiorü nu prea forțe
Și-am iubită fetele tôte,

Câte fete 'n brațe-am strînsu
După mine tôte-au plînsu
Și pe câte-am sărutat
De mine nu s'au lăsat.
De te-oiu strînge și pe tine
Și tu 'i plînge după mine
Și de te voiu săruta
De mine nu te 'i lăsa

Mîndro, dragostile nöstre
Ne-au rămasu pustii pe cöste,
Și am fostu Vineri la el
Și au răsăritu viorele,
Viorele flori adönel
Când le vedî mîndro să plîngî.

Sărută-mă mîndro 'n gură
C'asîră-am mîncatü friptură,
Friptură de turturea
Și mi-e gura ca mierea.

Tu Mărie, gura ta,
Pentr'unu galbenü nu o-ășu da,
Pentr'unu galbinu pentru doi,
Pentru doispredece boi.

Poesii populare.

I.
Înălțate Împărate

Nu m'îstrăina departe,
Că n'am părinți să mă cate
Și mîndruța nu mă pöte,
Surorile'su tinerele
Nu sciu cărările mele.
Așa-mî vine câte-odată,
Să mă sniu la munți cu petră
Să vedü pe mîndra odată.
Pădurice dragă-mî ești
Țăra mea departe ești.
Străinu'su ca cucu 'n codru,
Necăjitu'su fără modru.
Străinu'su ca pasărea
N'am milă nicăirea.
Străinu ca puilü de cucu
N'am milă unde mă ducü.
Nu bate Döme pe nime
Cu ce m'ai bătutu pe mine,
Dela gură voi'mi facü
La inimă plîngu și tacü.

II.

Trandafirü brașovenescu,
Vai de mine multu dorescu
Cu badiu să mă 'ntelnescu,
Doue vorbe să-i vorbescu
Apoi să mă despărtescu.

III.

Leliță cu ochii micî,
Ce mă faci să vinu pe-aici?
Leliță cu ochii verđî,

rile ligei. De șapte ani există liga și a fost încurajată de omeni, cari sunt la guvernă, a avut totdeauna un loc oficial la ocaziuni sărbătorești. Intre aderenții ei cei dintâi se află foști miniștri, ca Raynal și Waldeck-Rousseau.

O convorbire cu Crispi.

Correspondentul din Roma ală diarului „Newyork Herald“ a avut o convorbire cu ministrul-președinte italianu Crispi, care a dîs, între altele, că puterea lumescă a Papei aparține trecutului. Din această parte Italia n'are să se tîmă. Papa e amenințat nu de guvernul italianu, ci de intrigile Vaticanului și de încurajarea și așțarea unei poporațiuni escitate peste măsură. Acestea trebuiesc evitate, ori cu asprime înăbușite; sunt nutrite de elemente din afară, instigatorii sunt cunoscuți Guvernului și supraveghiați. Ce privește pozițiunea Guvernului față cu Franca, Crispi dîce că el personalu nu nutrește față cu ea nici un simțemînt neamicalu. Din contră ținta lui e să lege cele două națiuni prin strînsă amicitia, care să nu se pîtă spulbera așa curîndu.

Sporirea artileriei germane.

In consiliul federalu germanu s'a depus bugetul suplimentaru în sumă de peste 21 milioane. Din acestea, vr'o 19 milioane sunt destinate pentru scopuri militare și 1/2 milionu pentru marină, restul pentru măsurile contra comerțului de sclavi în Africa orientala. Cererea celor 19 milioane pentru armată e motivată cu aceea, că artileria franceză și rusă e superioară celei germane și deci Germania trebuie să ia măsură corespunzătoare. E necesar deci un număr foarte mare de baterii cu un număr mai mare de tunuri provîdîndu-se și cu carule de munițiune cu cai cu totu. Pentru acesta voru fi necesari încă 3476 cai și vr'o 3000 da omeni mai multu.

Din dieta ungară.

In ședința dela 1 Martie, Akusiu Beothy rectifică unele vorbe ale sale, dîcîndu, că elu n'are tendința d'a se împărți armata în două, ci dorește numai, ca să se respecte în armată întocmirile legale.

Edm. Ionas are încredere în asigurările guvernului; primesce amîndoi paragrafi cu propunerea lui Gajary.

In ședința dela 2 Martie, Albert Kiss vorbi din punctu de vedere alu instruciunii unguresci în contra §. 25, dîcîndu că guvernul vrea, cași contele Thun să germanizeze.

Ministrul de instruciune Csaky dîce, că ordinațiunea sa în privința limbei germane ar fi trebuit să o dea și decă n'ar fi fostu de locu în tractare proiectu

Eși afară de mî vedu,
Eși afară pîn' la pîrtă
De vedu dorul cum mî pîrtă.
Cine mî vede prin satu
Dîce că-su căne turbatu,
Dîr eu nu-su căne turbatu
Că sunt băiatu fermecat
Cu aschiuță din portiuță
Cu baer delu cretință
Cu farmecile mîndrii
Cu baera cretinții.

IV.

Cine n'are doru în lume
Pîte trîi multu și bine,
Să nu trîiască ca mine,
Că eu cu atîta doru
Nu trîiesc și nici nu moru,
Ci într'una totu doresc
Cât trîiesc numai oftîesc,
Nu știu făcut'am eu rău
Ori m'a bîtat Dumneșu,
Nu știu n'am mai făcutu bine
Ori dîr' m'a ursitu pe mine
De par'că dîlele mele
Mî-lea ursitu tîte rele
Și par'că viața mea
Mî-a ursit'o tîta rea.

tul de lege militară. Cunoșcerea limbei germane e nu numai de dorit, ci și necesară, mai alesu pentru cariera militară. Și-apoi mai importantă e siguranța statului și pregătirea lui de luptă, de cătu cultura națională; și căci mai întîu trebuie asiguratu statul și patria, și numai dup'aceea se pîte vorbi despre dezvoltarea unui interesu de cultură națională. Situațiunea esternă a Europei e astfel încâtu li-se impune tuturor statelor — acum chiar și Angliei — să se pregătîscă de luptă. Acesta să nu o pîrdă din vedere mai alesu statul ungaru, în a căru nemijlocită vecinătate se află o mină politică umplută cu materii explosive. (Cei din stînga îi strigă în batjocură „Hoch“, la care cei din dreapta răspund cu „eljen“.) Prin ordinațiune nu se sacrifică nici un interesu de cultură. Instruciunea germană se face în limba germană numai în clasa 7 și 8. (Protestări în stînga: Asta-i nelegalu!); de altmîntrelea ordinațiunea încă nici nu s'a trimis școlilor confesionale.

Iuliu Horvath dîce, că ar fi mai cu scopu să se resolve cestiunea limbei unguresci prin lege. Nemșese să se învețe numai cătu e necondiționat necesar; obiectele teoretice însă să se pîtă examina în limba ungară. Națiunea lui Gajary oferă garanția destulă. Opoziția are datorința să lucreze pentru răsturnarea cabinetului, dîr cei cari se gerază ca apărători ai libertății și ai constituțiunii, să nu-și ia refugiu la mijloce care pretutindenea au dus la răsturnarea constituției și a parlamentarismului. Persoana ministrului nu trebuie sub nici o împrejurare insultată. Decă opinia publică cere răsturnarea cabinetului, de ce nu așteptă opoziția pînă ce opinia publică îi dă în modu constituționalu sprijinul său? Numai 500 de bărbați inteligenți sunt cari aprobă ca parlamentul să urmeze o politică de obstrucțiune? Decă vađa camerei, a președintelui și autoritatea guvernului...

Aci se nasce unu tumultu grîznicu, se audu strigăte, președintele chiamă la ordine și declară că în casu de repetire pe astfelu de deputați (ca Csatar de exemplu) îi va preda comisiei de imunitate ca să decidă asupra eschiderei lor pe unu timpu.

Horvath nu aprobă purtarea opoziției și o provîcă să rămîna pe lîngă felul de luptă parlamentară, altfelu va unu împrejurul guvernului întîră „națiune“.

Polonyi vr'e să respingă în numele opoziției imputarea făcută opoziției, că urmăresce politică de obstrucțiune, drîpta nu-lu lasă să vorbîscă, președintele dîce că Polonyi n'a fostu atacat personalu, opoziția cere cuvîntul pentru Polonyi, tumultul e atîtu de mare, încâtu vorbele președintelui nu se mai audu. Camera hotărăsese să nu vorbîscă Polonyi, cu tîte astea președintele intervine ca să-lu lase să vorbîscă, Polonyi îi mulțămesc, însă renunță la cuvîntu.

Contele Apponyi dîce, că desbatea n'ar fi fostu atîtu de inversunată, decă legea ar urmări scopuri curatu militare. Cu moțiunea lui Gajary nu e mulțămîtu, deorece ea e o traducere a instruciunii existente aci în putere (Strigări în stînga: O rușine!) Dispozițiunea de a servi alu doilea an voluntarii va generalisa frecările periculoase în monarhia. Ce privește cestiunea limbei, garanțiile să se ia în lege. Nici cestiunea instruciunii militare și a instruirii recruților, nici cestiunea folosirii limbei unguresci în armată n'au fostu rezervate drepturilor coronei, ci factorii legislațiunii decidu în astă privință. Guvernul să fi venit cu legea fără §§ 14 și 25. Acum să pîrte consecințele.

Din parlamentul austriac.

In ședința dela 28 Februarie, după vorbirea deputatului Vaschaty, s'a petrecut următorea scenă furtunosă:

Dep. Dr. Vitezich ridică gravamine,

că poporațiunii croate a Istriei nu i-se publică legile țării și ordinațiunile în limba croată. Guvernatorul nuscie nici limba croată, nici cea slavonă și nici funcționarii săi nu știu deplinu croatesce. Autoritățile italianizează Istria. Funcționarii nu se pot înțelege cu poporul. Unii merg mîna în mîna cu irredentiștii.

Dr. Vergotini (italianu): Aceste suspiciuni sunt foarte nobile. — Dr. Vitezich: Țineți flîncă! (Interuperi furtunose și strigăte de indignațiune în stînga. Locul lui nu e în parlamentu! (Tumulțu continuu și strigări din amîndou părțile: Pfui! Afară! Asta-i cultură slavă! — Dr. Weitlof: Asta-i scandalu! — Dr. Vaschati: Să nu intrerupă! Vitezich și Vergotini se insultă, dîr nu s'audu în șgomotul celu mare). — Dr. Menger: Să nu mai vorbîscă! A ofensat camera!

Președintele sună mereu și chiamă la ordine pe amîndoi.

Dr. Vitezich: Mî apăr naționalitatea mea! — Dr. Vergotini: Apărăți-o, dîr fără a ofensa pe a mea. (Strigări în dreapta: Nu te amesteca în vorbă! Strigări în stînga: Asta nu-i purtare! Să nu mai vorbîscă! Neliniște continuă în întîră camera).

Președintele chiamă la ordine spunîndu că închide ședința.

Dr. Vergotini: Ceru scuze d-lui președinte. Eu mî-apăr naționalitatea. — Contele Lazansky: N'ai cuvîntul! Să tacă! (Mare larmă și ferbere, Vitezich și Vergotini gesticulează unu contra altuia).

Președintele încheie ședința. (Deputații se adună în grupe în mijlocul sălii apoi se despartu foarte iritați).

SCRILE ȚILEI.

Pușca cu repetiția în România. Precum află „Rum. Lloyd“ din cercuri militare, d-lu G. Pinos a propus ministrului român de războiu să transforme pușca armatei române Martini Henry și Peabody Henry în pușcă cu repetiția. Transformarea ar fi să se facă prin anexarea unui aparat la pușcă, să se pîte aședă de ori ce soldat și costă numai câțiva franci; pușca transformată astfelu dă vr'o 70 împușcături pe minutu. Cu acesta s'ar fi rezolvat o mare problemă căutată de ani de dîle de către fabrica de arme austriacă Wernld. Delegatul inventatorului englesu va sosi peste 8—10 dîle în Bucuresci și se așteptă a se face interesante experimente.

Comitetul societății „Școala română“ din Suceva a decis în ultima sa ședință, ca în toți anii, în cari va veni d-lu Moianu în Bucovina cu scopul ca să deschidă unu cursu de impletit, să contribuie câte 15 fl. Foarte bine ar fi, dîce „Revista Polit.“ decă ar lua parte la acest cursu și cătu unu învățator din fiecare district românesc, căci acești învățatori ar putea apoi să instrueze și pe alții în acestu ramu foarte folositor de industrie.

Balul în institutul de nebuni din Sibiu. La 2 Martie n. s'a întocmit o petrecere cu danț în institutul de nebuni din Sibiu pentru înveselirea bolnavilor. S'a jucat de minune în sala de mîncare a despărțemîntului femeilor, care era frumosu împodobit. La masă s'a bîut bere și s'au ținut toaste pentru guvernă (n'au lipsit nici abzugurile), pentru direcțiune, pentru medici ș. a. În fine se făcu o adevărată demonstrațiune politică. Unu vorbitor spre mare mirare stărui pentru noul proiectu de lege, dîr fu întîmpinat cu o furtună „de abzuguri“. Opoziția a obținut — majoritatea voturilor. — Minunată asemănare mai face „Herm. Ztg.“, fîia devotată de altmîntrelea intereselor maghiare.

Sporirea cavaleriei române. Regimentele de călărași Nr. 6, 7, 8 și 11 se voru spori cu dîna de 1/15 Aprilie cu cătu două escadrone permanente.

Locotenentului Sabinu Hodoșu din reg. 50 de infanteria i-s'a primitu cererea de a fi ștersu din controalele armatei.

Medicul militaru Dr. Albinu Popu e transferat dela spitalul garnisiei Nr. 14 din Lemberg la reg. 2 de infanteria.

Medicului de honveđi în rezervă Dr. Emilu Pușcaru i-s'a primitu cererea d'a fi ștersu din controalele honveđiei cu dîna de 28 Februarie.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Făgăraș, în 2 Martie 1889.

Domnule Redactoru! Sub impresiunea unei bucurii de care avui plăcuta ocaziune a mî împărțit la o ședință a reprezentanței bisericesci și senatului școlasticu ținută la 24 Fauru a. c. sub presiul Reverendissimului Domn Vicariu Basiliu Rațiu pentru cenzurarea școlilor bisericesci și a școlii pe anii 1886—1888, m'am decis a a vî raporta despre o faptă nobilă și demnă de imitat, ce merită a o cunoște și onoratu publicu cetitoru.

Deci dîră mî permitu să vî ruga să binevoiți a da locu în colonele prețuitei „Gazete“ următoreloru rînduri:

După cum este cunoscutu, școala confesională gr. cat. stă tare rău, căci edificiul școlii e vechiu, micu și umed, încâtu nu corespunde de locu prescrișloru legi și din această cauză pîte fi închisă în totu momentul.

Lipsindu mijlocele, fiă-care tată de familiă trebuie să fiă îngrijat de sorțea și viitorul copiiloru săi, pe cari e silitu a da la școle străine chiar din frageda loru etate.

Era timpul supremu să se facă ceva, — și etă că furam fericit a căpeta ca vicaru unu bărbat zelos și consciu de chiamarea sa, care după unu intervalu foarte scurtu dela instalarea sa aici, prin instructivele sale predice Dumineca și în sărbători atîta a influențat și animat pre credincioșii săi, încâtu în împrejurările acestea grele s'au adunat prin colecte benevole peste 500 florini v. a. spre scopul zidirii unei școle corespunzătoare.

Fiindcă la zidirea școlii după unu preliminaru de spese se recoeră circa 2900 fl., Reverența sa încă a oferit spre scopul din cestiune capitalul său depus la Furnica de 500 fl. v. a. ceea ce a mișcatu pe toți cei de față.

Decă va succede să fim ajutorați și din alte părți, unde s'a făcutu apel, și cu deosebire decă pre venerabilul consistoriu metropolitanu se va indura a da unu ajutoru de 1000 fl. v. a. din vre-o fundațiune, celu puțin pe lîngă replătire în 10 ani, atunci edificarea școlii este asigurată în cel mai scurtu timp și copiii voru fi scutiți de a fi maltratați de micuți cu limbă streine.

Așa dîr fiindu că meritul în această afacere de mare însemnătate este numai alu Reverenței sale d-lui Vicariu, fiă asiguratu, că prin actul acesta de binefacere i-se va eternisa memoria și i-se va ridica unu monumentu care va arăta următoreloru pe binefăcătorul său.

Incheiu dorind ca Dumneșu să dea sănătate, putere și viață lungă ca să se pîtă bucura de fructele ostenețelor sale.

Unu membru din reprezentanța bisericescă.

Ilva mică, 26 Februarie 1889.

Domnule Redactoru! In Nr. 32 alu organului ce binevoiți a-lu redacta, am cetit în correspondența publicată de „bărgăuanul“ unele amintiri despre școlile comunale din Rebra-mare și Ilva-mică. Voiescu a face unele rectificări

în cele publicate de domnul corespondent „bărgăuanul“ referitoare la școala comunală din Iva mică.

În susu numita corespondență se amintesc cumcă d-lă preotă locală să fiă trasă în cercetare pentru școala comunală. Nu pot să dau dreptă acestei aserțiuni — ca unul ce știu cum s'au petrecut toate lucrurile referitoare la școala comunală — deorece d. preotă în totă afacerea școlii comunale nu s'a amestecat (și a lăsat ca cei cu școala comunală să se jöce mendrele în contra școlii confessionale? Red.), ba din contră. s'a ferit de a veni în conflict cu mai marii școlii comunale. (De ce nu ne spuneți cum stă lucrul cu această afacere? Red.)

Este adevărul însă cumcă notarul și primarul sunt suspendați, în urma unor incuse false făcute din partea învățătorului comunal Traian Moldovan. Că incusele făcute au fost false, au dovedit chiar martorii, la cari s'a provocat d-lă Moldovan, prin fasiunile date în decursul cercetării, carea deja a trecut și se așteptă numai sentința.

Se dice mai departe de d. corespondentă, că învățătorul comunal fugind în Bistrița sub pretextă, că e a lungat, 2 săptămâni a ședut acolo pe spesele comunei cu diurnă de 5 fl. pe zi, când în fine a fost trimis acasă cu 4 gendarm, cari tot în sarcina comunei, deocamdată, au să-l apere — contra nu știu cui?

Nu știu dela cine s'a informat d-lă corespondentă de așa ceva! Trăesc în susu țisa comună și nu am auditu despre această, decât acum dela d. corespondentă. E drept cumcă învățătorul a absentat din comună, dăr nu înainte de 16 Faur, când scrie d. corespondentă, ci în 18 Faur, căpătând concediu dela presidiul senat. scol. comunal din loc, până în 22 Faur, cu scop de a-și strămuta familia dela Gherla în loc. De gendarm ca să-l apere nu a avut lipsă. Trei ani — decât nu mă înșel — au trecut în 6 Faur a. c. de când avem nenorocirea a susține învățătorul comunal, dăr Ilvanii nu l'au silit să fugă la Bistrița și să-și țină post de gendarm, voindu Ilvanii a încurajă prin această oră și ce altă genă din partea puternicilor țilei și îndestulindu-se cu ceea ce s'a început prin suspendarea notarului și primarului, — deși aceștia nu au purtat nici o vină, ba din contră au fost patroni școlii comunale.

Ilvanul d. n.

Cum se respectă la noi limba românească.

Cetim în „Revista Politică“ din Suceava sub titlul de mai sus următoarele:

Etă o dovadă nouă, cum se respectă în patria lui Ștefan cel Mare limba românească: Tămna trecută s'a deschis și în Suceava, ca în toate celelalte orașe din Bucovina, o școlă pentru înaintarea și întărirea culturii meseriașilor (gewerbliche Fortbildungsschule). După obiectele de învățământ, care se predau în această școlă, ar crede cineva, că'n Suceava o populație românească nu există, de orece limba românească între aceste obiecte nu se află. Pe strănepoții lui Ștefan cel Mare nu i-au înghițit pământul, nu i-au mâncat nici guzani, nici nemții, nici polonii, nici jidani, ci ei mai trăesc încă în vechia capitală a vechii Moldove în număr de mai multe mii până aji chiar. Ei toți sunt meseriași, și anume: pietrari, dulghieri, stoleri, croitori, cojocari, ciobotari, bărbieri, curelari, bacali ș. m. d. Ore toți aceștia nu au dreptul de a se cultiva și de a-și cultiva limba lor maternă? Românii suceveni să aibă numai datorința, de a plăti biruri, din cari să se înființeze institute pentru cultivarea celorlalte naționalități și pentru germanizarea copiilor Românilor? Ticalosă mai este starea lucrurilor, în care trăim! În Suceva nu există pentru populația românească nici o școlă populară românească. Copii Românilor sunt

siliți să cerceteze cele două școli germane, ale căror conducători nu sunt nici măcar examinați din limba românească. Și astăzi se înființază o școlă pentru meseriași, în care se trece la ordinea țilei peste limba română! Nu este acesta a-și bate joc de populația românească? Legile fundamentale ale statului nu sunt ele făcute și pentru Românii?

În Suceava are orice meseriaș, fie el Român sau nu, trebuință neapărată de cunoștința limbei românești: 1) pentru că orașul se află în mijlocul unei populații românești, și 2) la hotarul unui stat românesc. Meseriașii vin prin urmare neconținți în atingere cu Românii. Această atingere este izvorul din care ei trăesc. Din cauza această au învățat până acuma toți meseriașii germani și poloni din Suceava limba românească, și toți sunt siliți prin referințele, în care trăesc, s'o cunoască și s'o vorbescă, ei au de ea trebuință ca de o bucătică de pâne. Școlă, care s'a deschis tămna trecută pentru denses, trebuia să considere această trebuință. Dacă meseriașii ar fi avut votă la alegerea obiectelor din această școlă, ei ar fi ales de sigur și limba românească. Dăr aicea n'au avut ei să hotărască, ci nise factori orbiți de ură în contra limbei române, cărora le place de-a întrebuița ori ce ocaziune, spre a isbi în autoritatea limbei românești. Acești oameni declară neconținți, că'n Bucovina este de prisos să învețe cineva românește; ei stăpănesc și în era lui Taaffe totă viața publică. Deplorabil și trist este adevărul, că'n unele corporațiuni, care au votă la hotărârea obiectelor de învățământ la școala meseriașilor din Suceava, se află și unii Românii, și tocmai această este rușinea noastră națională. Între aceste corporațiuni este în prima linie comitetul țerii, expresiunea dietei bucovinene, care este, precum ni-o spun străinii, în prezent în majoritate națională, un lucru pe care noi Românii nu-lă simțim. Noi credem, că, dacă majoritatea dietei ar fi națională, lucruri, ca cele discutate de noi aicea, nu s'ar pute întâmpla.

A doua corporațiune este comitetul comunal al orașului Sucevi. Și aicea ședă câți-va reprezentanți vrednici ai populației românești din Suceva, aleși toți, afară de unul, din voința căpitanului c. r. districtual. De ce ore acești bravi și conștiențioși reprezentanți ai Românilor nu ceră respectarea limbei românești în școlă cea nouă înființată pentru meseriași?

Deorece presupunem, cumcă ei tacă nu din intențiune rea, ci din nebagare de sēmă, dorim prin articolul acesta să atragem atențiunea loră la acest obiect dureros, ba chiar rușinos, căci altă poporă din Austria nu l'ar suferi în tăcere, precum facă reprezentanții noștri din diferitele corporațiuni ale țerii...

Din camerele române.

Senatul. Ședința dela 14 Februarie. D-lă Th. Rosetti citește proiectul de lege pentru votarea de 30,000 lei acordată pentru stingerea datorilor Ateneului Român. Citește apoi decretul regal, prin care sesiunea corporurilor legiuitoare se prelungească până la 15 Martie. D-lă Ciuflea își reînnoșce cererea sa pentru a se restaura Mitropolia de Tergoviște.

D-lă P. Grădișteanu își desvöltă interpelarea sa făcută în privința țergului dela Strehăia. Spune, că se vede silit să transmită subiectul interpelării sale și în scris, ca s'o pōtă citi și d. ministru de interne. care nu e prezentă. Arată cum Strehăia, din documente, se vede că are drept d'a ave țerg de săptămână încă de pe vremea lui Constantin Basarabă. Consiliul județian a oprit însă acest țerg, ba își pierdă aproape totă săptămâna aici. Arată și alte neregularități ce se petrec acolo. Cere ca guvernul să intervină, în sensul d'a se pune capăt neregularităților.

D-lă T. Rosetti, ministru, recunoșce

că în adevăr sunt neregularități. Promite, că ordinea se va stabili.

Se procede la alegerea unei comisiuni, care să studieze proiectul d-lui V. A. Urechă în privința monumentelor naționale.

Camera. Ședința dela 14 Februarie.

Se procede la alegerea a 8 membri pentru completarea comisiunei de 20 membri cerută de ministerul de resbel, pentru a face comunicări relative la fortificațiunile capitalei și la lucrările din ministerul de resbel.

Au fost aleși d-nii: Ion Lahovary, Iacob Negruzzi, Tache Ionescu, P. Ene, Ion Lecca, D. A. Sturza și C. Răceanu.

D-lă ministru de finance rōgă a se lua imediat în desbatere proiectul de lege prin care se deschide un credit de 136 mii franci pe sēma ministerului său, pentru restituirea de nise taxe ilegale percepute. — S'a votat.

Vine apoi la ordinea țilei creditul pentru dărămarea turnului Goliei din Iași.

D-lă Nicolae Ionescu vorbește în contra dărămării, pe motiv, că e un monument istoric. Iașul este orașul turnurilor. Bisericele cu clopotele și clopotnițele sunt un semn de păstrare a independenței noastre la Dunăre. D-sa arată, că d. primar al Iașilor e în contra tuturor turnurilor, a pus să se dărime și turnul dela biserica Trei Erarchi, din Iași. Eu, dice d. Ionescu, am telegrafiat imediat d-lui P. P. Carp despre această, dăr d-sa nu mi-a răspuns nimic. D-sa protestă în po-triva sumei ce se cere și în po-triva obiectului de a se dărăma fără a se repara. Cere a nu se vota acest credit.

D-lă T. Maiorescu, ministru al cultelor, susține proiectul pe motiv, că turnul Goliei e periculos pentru trecători. Dacă nu va fi dărămat se va întâmplă într'o zi o mare nenorocire, căci el amenință a se surpa.

D-lă Mihail Cogălniceanu își exprimă regretele sale pentru că se dărămă monumentele naționale și rōgă pe d-lă ministru ca să vie mai de grabă cu un proiect de lege prin care să se prevadă restaurarea monumentelor naționale.

D-lă Toni dice, că turnul Goliei e imposibil de reparat, căci e foarte ruinat.

După nise explicații date de d. Maiorescu, discuția se închide. Se pune la votă luarea în considerațiune și se primesce.

D-lă Th. Rosetti citește decretul prin care se prelungește sesiunea camerei până la 15 Martie viitor.

Concertul D. Popovic.

După cum am amintit, concertul dat de distinsul baritonist român de dincolo de Carpați, d-lă D. Popovic, a succed pe deplin în toate privințele.

Cu plăcere am constatat marile progrese, ce le-a făcut d-lă D. Popovic în patru ani, de când l'am auditu pentru ultima oră într'un concert tot aici. D-sa a devenit în acest răstimp un cântăreț de primul rang, care te farmecă cu vocea lui frumoasă și puternică și cu predarea lui în adevăr artistică.

Deja cu primole două piese din bogatul și alesul său program, d-lă D. Popovic a scit să câștige pentru sine pe ascultători, secerând aplausele lor, cari la piesele următoare se repetă tot mai viu până ce după executarea baladei din Africana de Meyerbeer, în care cântărețul își desfășură totă puterea vocii sale, deveniră atât de sgomotoșe și îndelungate, încât d-lă Popovic a trebuit să repeteze balada.

Dulceța și flexibilitatea vocii sale, mai ales în predarea pianissimului, a desvoltat-o cântărețul pe deplin în „Vorei morire“ de Tosti, cântat cu multă efect și cu-o intonare foarte curată. Mai lipsea spre a completa esecul ensamblu numai o pronunțare ceva mai deslușită a unor cuvinte.

Piese române „S'o veți mamă“ de Schipek și „Mândruța“ de Ștefănescu au încheiat de tot bine concertul acesta care ne-a servit nouă Românilor spre mândrie, ér concertistului spre îndoită onore, căci pe lângă succesul moral

ce l'a dobândit a sēvșit și un act nobil de binefacere, oferind în mod generos venitul concertului pentru fondul studenților săraci. Prin această d-lă D. Popovic și-a câștigat un titlu mai mult la recunoștința noastră.

D-șora V. de Brennerberg, care a dat concursul ei binevoitor la acest concert, a executat un solo pe violoncel, „Andante“ de Goltermann, cu mare dexteritate și acuratețe și cu mult sentiment fiind viu aplaudată de public. Tot așa de mult plăcu și d-lă Krause cunoscut ca eminent violinist. Acompaniamentul d-lui L. Frank a fost ca totdeauna eseculent. — u.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul bioului de coresp. din Pesta)

Viena, 6 Martie. Oficiosa „Fremdenblatt“ vestesce: Regele Milan vrea să renunțe la tron. Sănăta-tea îi e sdruncinată. Regele s'a îngrijit pentru regență. Ukasul ce apare aji investesce pe Ristic, capul partidei liberale, cu puterile de regentă.

Viena, 6 Martie. „Tagblatt“ vestesce: Ukasul, cu care Regele Milană predă regența, e deja făcut și intră aji în putere. Regele nu abdică formal, dăr e lucru hotărât că nu se mai întorțe în Serbia. Regența va dura până la declararea maiorenității prințului de coronă.

Berlin, 6 Martie. „Nordd. Allg. Ztg.“, toia cancelarului Bismarck, constată în privința schimbărilor decisive în certele constituționale sērbesci, că dela chemarea lui Ristic în fruntea afacerilor guvernării se așteptă și înăuntru și în afară cele mai bune urmări. E de admis, că era lui Ristic nu va aduce nici o jignire în raporturile cătră Austro-Ungaria. Cei din Viena și Budapesta vor arăta țerii vecine totdeauna bunăvoința dovedită.

Cursul pieței Brașov

din 5 Martie st. n. 1889.

Bancnote românești	Cump.	9.30	Vend.	9.33
Argint româneșc	-	9.36	„	9.38
Napoleon-d'or	-	9.56	„	9.59
Lire turcesc	-	10.80	„	10.86
Imperial	-	9.80	„	9.86
Gabin	-	5.60	„	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	101.—	„	—
„ „ 5%	-	98.50	„	99.—
Ruble rusești	-	123.—	„	129.—
Discountul	-	6 1/2—8%	-	pe an.

Cursul la bursa de Viena

din 5 Martie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	102.10
Renta de hărtă 5%	-	94.55
Imprumutul căilor ferate ungare	-	145.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	-	99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	-	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	-	114.75
Bonuri rurale ungare	-	104.75
Bonuri cu clasa de sortare	-	104.75
Bonuri rurale Banat-Timiș	-	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	-	104.75
Bonuri rurale transilvane	-	104.75
Bonuri croato-slavone	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	-	99.83
Imprumutul cu premiul unguresc	-	139.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	126.—
Renta de hărtă austriacă	-	83.70
Renta de argint austriacă	-	84.10
Renta de aur austriacă	-	111.60
Losuri din 1860	-	141.60
Acțiunile băncei austro-ungare	-	886.—
Acțiunile băncei de credit ungar.	-	812.25
Acțiunile băncei de credit austr.	-	304.50
Galbeni împărătesc	-	5.68
Napoleon-d'or	-	9.58
Mărci 100 imp. germane	-	59.27 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	-	121.35

Numere singurice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se pot cum-păra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Clurcu și Adolf Albrecht.

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cătră onorații cetitorii!

„Gazeta Transilvaniei“ intră în anulul al 52-lea al existenței sale.

Nenumăratele dovezi de simpatie și de încredere ce le-a primit acest organ de publicitate din partea Românilor de pretutindeni cu ocaziunea aniversării a cincideceia a existenței sale sunt cea mai viuă și mai puternică mărturie pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimat pe încrederea publicului român și condus de iubirea de patrie și de datorie ce o are cătră sfânta cauză a românismului, organul nostru n'a pregetat de a aduce, mai ales în cei de cece ani din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totu mai mult cerințelor timpului și trebuințelor cetitorilor săi.

Astfel de la 1 Ianuarie 1881 „Gazeta Transilvaniei“ a început să apară de trei ori pe săptămână totu cu prețul de până atunci, iar de la 1 Aprilie 1884 apare în fie-care zi, erăși cu același preț, căci cei 2 fl. adăugați acoperu numai cheltuielile înmulțite cu portul postal.

De atunci încôce am făcutu totu ce ne-a statu în putință spre a aduce îmbunătățiri atâtu în redactarea diarului câtu și în întocmirea sa esteriă, pentru care scopu am isbutitu ca diarul să se-și aibă tipografia proprie.

Nu-i vorbă, multe se ceru astăzi delu unu diaru, mai alesu când elu este chiamatu a servi cauzei unu poporu atâtu de multu prigonitu de sorte. Prin urmare nu putemu dice că am ajunsu la capetulu îmbunătățirilor.

Din contră, astăzi când, ca niciodată până acuma, pozițiunea diaristicej noster s'a agravatu; când atâtea lovituri sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnări la închisore și amende în bani o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față tôte nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recăstigarej drepturiloru poporulu român: se cere delu noi să ne încordăm puterile cu îndoită energiă și să continuăm lupta cu curagiu neînfrântu, introducendou noue reforme, pentru ca „Gazeta Transilvaniei“ nu numai să corăspundă mai multu chiamării sale, ci să se tacă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă să potă pãtrunde până și în coliba țeranului.

Conduși de aceste vederi, am introdusu și cu începerea anului acestuia mai multe esențiale ameliorări în diarul nostru.

Pe lângă programulu, ce l'am observatu până aji la redactarea foii, suntemu decisi a cultiva mai multu și unele terene, cărora până acuma potă nu le-am pututu da atențiunea cuvenită.

Spre scopulu acesta am avut fericirea a concentra împrejurulu nostru unu număr însemnatu de bărbați cu cunoscințe speciale, cari voru colabora regulat la foia noster, așa ca materialulu celu va conține să fiă câtu mai variatu, instructiv și acomodat trebuințelor poporulu, nu numai pe tãrãmulu politicu, literaru și socialu, ci ținendou deopotrivă sãmă și de interesele sale din punctu de vedere alu economiei, educațiunei și igieniei, alu afaceriloru sale cu autoritățile cu cari vine mai desu în atingere și alu trebilor sale financiare și comerciale.

Afară de aceea câștigandou-ne convingerea, că după împrejurările poporulu nostru unu diaru cotidianu nu este în stare a pãtrunde în tôte pãturile sociale — parte mare din cauza prețulu lui — și astfelu sciind că să sãmte trebuința de a i se face cu putință ori și carui Român, care scie ceti, ca să fiă informatu despre interesele și trebuințele lui, delu anulul nou 1889 încôce am maritu în modu destulu de însemnatu prin adausuri numerele noster cu data de Duminecă și să le întocmim și să le redactăm astfelu, ca să intereseze pe ori și ce cetitoru și să se potă abona și separat.

Am deschisu der abonamentu la „Gazeta Transilvaniei“, care deși mai bogat în materialu, va costa ca și până acuma 12 fl. v. a., pe anu și în deosebii pentru aceia, cărora împregiurările nu le ertă de a abona întregu diarul, am deschisu abonamentu separat la numerele cu data de Duminecă ale „Gazetei Transilvaniei“, cari voru costa pe anu numai 2 fl. v. a.

Rugăm pe abonații noster de până acuma, ca să stăruiască pe câtu le va sta în putință în cerculu domnilor lor pentru lățirea „Gazetei Transilvaniei“ precum și pentru răspândirea în poporu a numerelor cu data de Duminecă, ce se potă abona și separat.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealu				Predealu—Budapesta				B.-Pesta-Aradu-Teius				Teius-Aradu-B.-Pesta				Copsa-mica—Sibiu			
Tren de per-sone	Trenu accele-ratu	Trenu omni-bus	Trenu mixt	Tren de per-sone	Trenu accele-ratu	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Trenu omni-bus	Trenu de pers.	Trenu de pers.	Trenu mixt	Trenu de pers.	Trenu mixt	Copsa-mica	Seica mare	Lomnesu	Oena	Sibiu	
Viena	11.10	8.—		Bucuresci			7.30	Viena	11.10	2.—	Teius	11.24	3.—	1.42					
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predealu			1.14	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32					
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timisu			1.45	Szolnok	11.20	12.41	Vintulu de josu	12.30	4.10						
P. Ladany	2.02	5.47	5.39	Brașovu			2.32	Aradu	4.10	5.45	Sibotu	1.01	4.43						
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldiara			4.10	Aradu	2.17	4.30	Orastia	1.32	5.13						
Várad-Velenceze		7.11	9.18	Apața			7.11	Glogovațu	2.37	4.43	Simeria (Piski)	2.32	5.15						
Fugyi-Vásárheli			2.11	Homorodu			4.56	Gyorok	3.19	5.07	Deva	2.52	6.35						
Mező-Telegd			2.19	Hașfalău			5.37	Paulișu	3.43	5.19	Branicica	3.23	7.02						
Rév			2.32	Elisabetopole			6.07	Radna-Lipova	4.05	5.41	Ilia	3.55	7.28						
Bratca			2.55	Mediașu			6.55	Conop		6.09	Gurasada	4.08	7.40						
Bucia			3.38	Copsa mica			8.36	Bérvava		6.29	Zamă	4.44	8.11						
Ciucia			4.01	Micăsasa			10.24	Soborșinu		7.25	Soborșinu	5.30	8.46						
Huedin			4.23	Crăciunelū			9.13	Zamă		8.01	Bérvava	6.27	9.33						
Stana			4.49	Teius			9.56	Gurasad.		8.34	Conop	6.47	9.53						
Aghiriș			5.31	Aiudu			10.37	Ilia		9.19	Radna-Lipova	7.28	10.27						
Ghirbău			5.40	Vintulu de susu			10.59	Branicica		10.17	Paulișu	7.43	10.42						
Nădășel			6.12	Cucerdea			11.16	Deva	1.47	9.51	Gyorok	7.59	10.58						
Clușu			6.24	Ghirbișu			12.33	Simeria (Piski)	2.08	10.35	Glogovaț	8.28	11.35						
Apahida			6.38	Apahida			12.53	Orastia		11.09	Aradu	8.42	11.39						
Ghirbiș			6.56	Clușu			1.05	Sibotu		11.39	Teius	9.17	12.31						
Cucerdea			7.15	Nădășelū			1.47	Vintulu de josu		12.12	Budapesta	2.32	5.12						
Uióra			7.41	Ghirbău			1.51	Alba-Iulia		12.29	Viena	6.—	8.20						
Vintulu de susu			7.52	Aghireșu			2.18	Teiusu		9.54	1.16	3.—	6.05						
Aiud			8.18	B. Huedin			2.08	Simeria											
Teiusu			8.34	Stana			2.37	Streiu											
Crăciunelū			8.43	B. Huedin			2.53	Hațegū											
Blașiu			8.58	Ciucia			5.—	Pui											
Micăsasa			9.34	Bucia			5.32	Crivadia											
Copsa mica			9.53	Bratca			6.37	Pui											
Mediașu			10.48	Rev			6.58	Crivadia											
Elisabetopole			11.55	Mező-Telegd			7.14	Banița											
Sighișora			12.34	Fugyi-Vásárheli			7.29	Crivadia											
Hașfalău			12.52	Várad-Velenceze			7.56	Crivadia											
Homorodu			1.34	Oradea-mare			8.18	Banița											
Ágostonfalva			1.34	P. Ladany			8.43	Petroșeni											
Apația			1.49	Szolnok			8.58	Aradu											
Feldiara			2.19	Budapesta			9.15	Timișora											
Brașovu			2.32	Viena			9.34	Aradu											
Timișu			2.53				9.53	Timișora											
Predealu			3.28				10.25	Timișora											
Bucuresci			9.35				8.17	Timișora											

Nota: Numerii incuadrati cu linii grose insemneza orele de noapte.